

Det vil sige, at Sammenligningen gælder Aar, der for Danmarks Vedkommende ere 1 à 2 Aar forud for de andre. Det er en villet Fejl, begaaet for at det ikke skulde kunne siges, at Sammenligningen i nogen Maade var stillet tendentiøst op, og at man i nogen Maade havde søgt at give et Indtryk af, at den Skattebyrde, som paatænkes paalagt her i Landet, er mindre i Forhold til andre Landes, end den er. Det vil altsaa ses, at i disse Sammenligninger fremtræder den danske Skattebyrde som Maksimumstal og i Virkeligheden forholdsvis større end Skattebyrden for de andre Lande. Men jeg antager, at man vil forstaa, hvorfor den Fremgangsmaade er fulgt.

Formanden: Er den højtærede Minister nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Finansministeren (*N. Neergaard*): Nej, det er jeg ikke.

Formanden: Jeg skal saa her udsætte Mødet. Det genoptages Kl. 1.

Mødet udsat Kl. 12⁵.

Mødet genoptoges Kl. 1.

Formanden: Finansministeren har Ordet for at fortsætte sit i Formiddagsmødet afbrudte Foredrag.

Finansministeren (*N. Neergaard*): Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) undrede sig desuden over, at den danske Stats- og Kommuneskats Procent af Nationalindtægten i Aar ansattes til 12¹/₂ mod 10 i Fjor. Det skal jeg forklare det ærede Medlem. Man har ganske vist regnet med den samme Nationalindtægt, men medens Statistisk Bureau i Fjor tog

det sidste Statsregnskabs Indtægt, er det denne Gang efter hele Planen gaaet frem til 1912—13. Derved faa vi naturligvis en Stigning i Skatten foruden de forelagte Skatteforslag, og de kommunale Skatter ere ogsaa gaaede noget frem. Det ærede Medlem kunde endvidere ikke forstaa, hvorledes den franske Skatteprocent blev ansat. Bureauet har her fulgt den bekendte franske Finansstatistiker Neymarcks Ansættelse af Frankrigs Nationalindtægt til 25 Milliarder. For Tysklands Vedkommende undrede det ærede Medlem sig over, at baade var Skattebyrden pr. Individ gaaet frem og samtidig var Skatteprocenten af Nationalindtægten gaaet ned. Det skal jeg ligeledes forklare. I Fjor havde man ikke Rigsskatereformen af 1909 med, det Regnskab, man gik ud fra, havde ikke Udbyttet af den. I Aar har man det med, og derfor er Skattebyrden pr. Individ bleven saa meget større. Naar Skatteprocenten i Forhold til Nationalindtægten er mindre, hænger det sammen med, at man har regnet med en anden Ansættelse af Nationalindtægten end i Fjor, idet Bureauet er gaaet ud fra en nyere og, som man mener, bedre og rigtigere Ansættelse; jeg skal ikke selv have nogen Mening derom. Man maa ogsaa huske paa, at ved den Art Meddelelser, hvis Skønmæssighed og Usikkerhed er bleven betonet ogsaa af mig i høj Grad, er det naturligt, at Angivelserne kunne skifte noget fra det ene Aar til det andet. Naar et statistisk Bureau i Aar bliver anmodet om at affatte saadanne Meddelelser, vil det paa forskellige Punkter kunne have andre og forhaabentlig bedre og nøjagtigere Data at gaa ud fra end Aaret før.

Det ærede Medlem spurgte, om jeg virkelig i Marts 1910 troede, at man skulde komme saa meget højere op ved Hjælp af Jernbanetaksterne, at man kunde naa en Forrentning af 3¹/₂ pCt. af den i Statsbanerne anbragte Kapital. Det er aldeles utvivlsomt, at jeg og andre, der have talt her om den Ting, ere gaaede ud fra en normal Forrentning af Banerne. Det har været vort Udgangspunkt. Men hvis det ærede Medlem spørger, om jeg troede, at der hertil behøvedes 9 Millioners Forhøjelse af Taksterne, svarer jeg Nej, det troede jeg ganske vist ikke. I det hele kunde disse Tal den Gang ikke staa med den